ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

1799 1949

УКРАЇНСЬКЕ ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

1—10 червня

Харківська організація Спілки Радянських Письменників України
Харківське відділення Українського Театрального Товариства
Харківський облвідділ в справах мистецтв

Неділя 5 червня 1949 р.

ПРИМІЩЕННЯ БУДИНКУ ОФІЦЕРІВ

початок о 8 год. вечора

УРОЧИСТИЙ ВЕЧІР,

присвячений 150-річчю

з дня народження

ВЕЛИКОГО РОСІЙСЬКОГО ПОЕТА

О. С. ПУШКІНА

1. Вступне слово народного артиста СРСР, лауреата Сталінської премії І. МАР'ЯНЕНКА
2. Доповідь: „ЕСТЕТИЧНІ ПОГЛЯДИ О. С. ПУШКІНА". Доповідач — письменник Д. СОКОЛОВ
3. ХУДОЖНЯ ЧАСТИНА

Дежурний член УТТ М. ОШЕРОВСЬКИЙ

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 16 (53) 1—10 червня 1949 р.

Пушкін і театр

Радянський народ і все прогресивне людство відзначає знаменну дату—150-річчя з дня народження великого національного поета, родоначальника нової російської літератури та літературної мови, О. Пушкіна, гордість і славу російської нації.

О. Пушкін був сучасником великих історичних подій. Кінець XVIII сторіччя проходить під знаком селянських повстань. Початок XIX ст.—це період першої Вітчизняної війни російського народу проти французьких загарбників, епоха декабристів.

Життя та діяльність О. Пушкіна припадають саме на цей період. Отже, оспівуючи свободу, поет у своїй творчості виявив себе виразником ідеології декабристів, ідеалам і заповітам яких він лишається вірний до кінця життя.

У тяжкі дні миколаївської реакції, що наступила слідом за розгромом повстання декабристів, Герцен писав: «Тільки дзвінка й широка пісня Пушкіна звучала в долинах рабства й мук; ця пісня продовжувала епоху минулу, сповнювала мужніми звуками сучасне і посилала свій голос у далеке майбутнє».

У своїй творчості О. Пушкін уперше правдиво й художньо показує російське життя, створює типові образи російських людей, нещадно бичує низькопоклонство, космополітизм, возвеличує представників народних мас.

Проте Пушкін не тільки показує, а й засуджує життя сучасного йому суспільства. У віршованому романі «Євгеній Онєгін», він з позицій «друга, брата, товариша» декабристів виносить суворий присуд реакційним явищам часу Миколи І.

Автор «Євгенія Онєгіна», «Мідного вершника», «Пікової дами», «Капітанської дочки», «Бориса Годунова» та маленьких трагедій відкрив новий розділ в історії російської літератури, ставши родоначальником найпередовішого в той час в усій світовій літературі російського реалізму. Пушкін довів створену ним літературну мову до найвищого ступеня художності, досяг єдинства форми й змісту, поєднав високу майстерність із простотою і ясністю.

Захоплюючись багатством російського народного епосу, О. Пушкін створює чимало неперевершених художніх полотен, як от «Казка про царя Салтана», «Казка про золотого півника», «Казка про попа та наймита його Балду», де всіляко висміює представників «вищих класів», їхню тупість, обмеженість і нікчемність.

Особливе місце в творчості О. Пушкіна посідає театр.

Глибоко розуміючи сценічне мистецтво, Пушкін своїми драматичними творами закладає основу нової реалістичної течії в російській драматургії. Головними принципами драматургії Пушкіна є глибока ідейність та правдивість, тобто наближення форм мистецтва до дійсності; мета його творчості — показати долю народу, долю окремої людини.

Пушкін створив нові літературні форми, виявивши багатство різноманітних жанрів, вільний вибір віршового розміру, широке використання народних засобів.

У геніальній трагедії «Борис Годунов», зображуючи історичне минуле своєї вітчизни, О. Пушкін виводить, як основну дійову силу — народ.

Образ Бориса Годунова показано з усією складністю трагічних сумнівів і протиріч його характеру. Силу і велич народного

духу, народної мудрості та ненависті до гнобителів бачимо в образах Паніна, Юродивого.

Ряд малих трагедій О. Пушкіна — «Скупий рицар», «Моцарт і Сальєрі», «Бенкет під час чуми», «Кам'яний гість» — являють собою класичне розроблення світових тем, що завдяки геніальності великого поета набувають глибокого національно-самобутнього, російського колориту. Ці незрівняні полотна вражають величчю своїх ідей: геніальність і злочинство — несполучні («Моцарт і Сальєрі»); сила грошей в капіталістичних умовах знищує людяність («Скупий рицар»); сила кохання перемагає фальш і забобони буржуазної моралі («Кам'яний гість»).

За мотивами народних пісень великий поет написав «Русалку», що вражає своєю реалістичністю, глибиною думки, правдивістю передачі людських почувань. Це — прекрасна пісня, яка возвеличує духовну красу російської жінки з народу, її чисту, безпосередню любов до життя.

Не одне покоління акторів, музикантів виховувалось на творчості великого реаліста О. Пушкіна — Каратигін, Щепкін, Ге, Станіславський, Качалов, Остужев та інші створили незабутні образи з його трагедій. Мусоргський, Чайковський, Римський-Корсаков написали кращі свої опери на тексти Пушкіна.

Постави маленьких трагедій, а також численні виконання уривків, читання окремих монологів з трагедій—це був перший етап роботи театрів над драматургією Пушкіна.

Радянський театр уперше глибоко і всебічно розкрив ідейний зміст творів геніального поета, знайшов нові поетичні форми їх сценічного втілення.

Великою любов'ю користуються в нашій країні опери на тексти й сюжети Пушкіна: «Борис Годунов» Мусоргського, «Євгеній Онєгін» та «Пікова дама» Чайковського, «Казка про царя Салтана» Римського-Корсакова та інші.

Радянський народ радісно й переможно святкує 150-у річницю з дня народження великого російського поета, що «в свій жорстокий вік» оспівав велич людини, прагнення її до свободи, незалежності, рівноправності. Мрії великого поета про краще майбутнє здійснилися в умовах нового соціалістичного суспільства, яке переможно будує комунізм. **А. Армадарьян.**

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

1, 7 червня

1/VI — абонемент сер. «Е», талон 5.
7/VI — абонемент сер. «Д», талон 4.

М. Римський-Корсаков

КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА

Опера на 4 дії, 7 карт. з прологом, за однойменною казкою О. Пушкіна.

Лібретто **Б. Бельського.**

Диригент — **П. Славинський,** засл. арт. РРФСР, народн. арт. БАРСР.

Постава **В. Будневича,** засл. арт. УРСР.

Художник — **Д. Овчаренко.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

Хормейстер — **Є. Маріківський.**

У казковому місті Тмутаракані «три девицы под окном пряли поздно вечерком» і вголос мріяли про те, чим би вони хотіли бути, якби були царицями.

Найстарша хотіла б бути поварихою, середня — ткачихою, а наймолодша воліла б «для батюшки-царя родить богатыря».

Це чує цар Салтан, що саме в той час проходить під вікном. Він входить у терем і заявляє, що мова наймолодшої з сестер люба його серцю, а тому нехай вона збирається до палацу і—зараз же під вінець. Сестрам він пропонує йти разом з молодшою сестрою: одна з них буде ткачихою, друга поварихою.

Салтан і наймолодша сестра Мілітріса виходять.

Сестри під проводом баби-Бабарихи обурені, вони замислюють підступний план помсти.

Нар. арт. УРСР А. Левицька в ролі ткачихи, середньої сестри.
(«Казка про царя Салтана»).

Фото А. Майденберга.

Дія I. Цар Салтан виїздить на війну. Мрія Мілітріси збулась — у неї народився син Гвідон. З цією радісною звісткою вона посилає гінця до царя Салтана. Але Бабариха підпоює гінця і підмінює грамоту Мілітріси іншою, в якій сповіщається, що замість дитини у цариці народилась якась «неведомая зверушка».

Мілітріса сумує, що від Салтана довго немає відповіді. Нарешті, з грамотою приїздить п'яний гонець. Дяки читають цю грамоту, де сказано: «и царицу, и приплод в бочке бросить в бездну вод»... Бабариха й сестри тріумфують. Обурений народ хвилюється, але «слово царское — закон», і Мілітрісу з Гвідоном садовлять у бочку й спускають у море.

Дія II. По морю плаває бочка. Хвилею її викидає на мілину острова Буяна. Гвідон, що росте «не по дням, а по часам», уже юнак.

Мілітріса сумує, але Гвідон сповнений життя, енергії. Ось він уломив гілку, зробив з неї лук і біжить на берег полювати. Раптом він бачить, як шуліка накинувся на лебедя. Гвідон націляється і влучає в шуліку. На острів виходить царівна-лебідь і дякує Гвідонові, що він урятував її від шуліки, бо то був чародій, який довго держав її в полоні. В нагороду за визволення царівна-лебідь обіцяє Гвідонові бути йому довіку вдячною. Царівна-лебідь пливе в море, а Мілітріса і Гвідон лягають відпочивати. Та скоро вони прокидаються—кругом гудуть дзвони. З хвиль морських з'явилось прекрасне місто Леденець. Із кремлівських воріт виходить народ і запрошує Гвідона на царство.

Дія III, картина 1. Знову острів Буян. Гвідон сумує. Він бачить, як повз острів пливуть кораблі, — вони держать путь у Салтанове царство. Гвідонові хочеться невидимкою поїхати з ними туди. Він викли-

Нар. арт. УРСР В. Гужова в ролі цариці Мілітріси.
(«Казка про царя Салтана»).
Фото А. Майденберга.

Засл. арт. УРСР В. Будневич в ролі царя Салтана.
(«Казка про царя Салтана»).
Фото А. Майденберга.

кає царівну-лебідь і говорить їй про це. Вона обертає Гвідона в джмеля.

Картина 2. Корабельники гостюють у Салтана. Салтан розпитує їх про чудеса, бачені в чужих землях. Корабельники розповідають про місто Леденець, про його правителя князя Гвідона та про три чуда — про білку, що лузає золоті горіхи, про 33 богатирів, що живуть на дні морському, та про царівну, що красою своєю затьмарює світ білий.

Салтан зацікавився: «Коли только жив я буду, поплыву дивиться чуду».

Бабариха, повариха і ткачиха переполошились. Вони намагаються відмовити Салтана від його наміру. А джміль, щоб не дати їм змоги вплинути на Салтана, раз-у-раз боляче жалить то ту, то іншу. Свято порушено. Зчинилась метушня. Хочуть упіймати джмеля. Салтан наказує повісити сторожу, що не встежила, як джміль потрапив на царський двір.

Дія IV, картина 1. Ніч. Гвідон стоїть на башті. Він уже змужнів, пора й одружитися. Він довідався, що на світі є царівна нечуваної краси.

Знову кличе юнак царівну-лебідь і розповідає їй, чого він сумує. Виявляється, що царівна-лебідь і є та дівиця, в якої «во лбу горит звезда, под косой блестит луна».

Виходить Мілітріса, і вони просять у неї благословення на шлюб.

Картина 2. В гості до Гвідона приїздить цар Салтан. З ним Бабариха, ткачиха, повариха і цілий почет скоморохів.

Гвідон запитує Салтана, як йому живеться і чи є в нього спадкоємець, чи є кому «принять державу». І Салтан розповідає всю сумну історію про свою дружину й сина. Гвідон розважає його і велить показати леденецькі чудеса.

Ввозять кришталевий домок з білкою, виходять 33 богатирі, з'являється прекрасна царівна-лебідь. Салтан просить її зробити чудо—«чтоб царица здесь живою стала вдруг передо мною».

І от з терема виходить Мілітріса. Салтан вражений. Вони кидаються одне до одного в обійми. На запитання Салтана: «Где, скажи, мое дитя?» Гвідон відповідає: «Знай, родитель, это я!»

Бабариха тікає. Сестри падають на коліна.

Салтан говорить:

«Хоть за сердце ваше злое
Казни стоите все трое,
Но для радости такой
Отпускаем вас домой».

А Гвідон і царівна-лебідь додають: «Без проделки вашей не бывать бы свадьбе нашей».

Загальна радість і «пир на весь крещеный мир».

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Цар Салтан — **В. Будневич,** заслужений артист УРСР; **П. Скоробагатько.** Цариця Мілітріса, молодша сестра — **В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **І. Ісламова. К. Морозова.** Ткачиха, середня сестра — **Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР. Повариха, старша сестра — **В. Венецька, Л. Колодуб, Т. Літінська.** Бабариха —

Є. Лейтес, О. Носенко. Царевич Гвідон — **В. Бутков, В. Совалов.** Царівна-лебідь — **О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Старий дід — **П. Калюжний, О. Нікітін.** Гонець—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Скоморох — **Д. Діссар, Б. Малков.** Корабельник 1-й — **П. Калюжний, В. Хворост.** Корабельник 2-й — **М. Григор'ев, Г. Коваль.** Корабельник 3-й — **М. Державін, Б. Малков.** Дяки — **М. Григор'єв, М. Державін, Г. Коваль, Б. Малков, П. Скоробагатько.**

2, 5 червня

2/VI — абонемент сер. «Г», талон 4.
5/VI — абонемент сер. «Н», талон 4.

Б. Асаф'єв

БАХЧИСАРАЙСЬКИЙ ФОНТАН

Хореографічна поема на 4 дії за однойменною поемою О. Пушкіна. Лібретто М. Волкова.

Диригент — **І. Баусов.**

Постановка балетмейстера **А. Гірмана.**

Художник—**Д. Овчаренко.**

Дія перша. В старому парку біля палацу польського магната князя Адама зустрічаються його дочка Марія і закоханий в неї Вацлав. Час дуже тривожний. Ось підкрадається до палацу татарський лазутчик Нуралі. Не відчуваючи небезпеки, під звуки полонезу в парк виходять гості і починаються танці. Танцювальний дует Марії і Вацлава перетворюється в пристрасне признання в коханні. Князь Адам оголошує гостям про заручини молодих. Раптом господар сповіщає про появу татар. Всі беруться за зброю. Бій. Вбито батька Марії. В той час, коли її саму хоче врятувати від полону Вацлав, з'являється Гірей і вбиває юнака. Грізного хана вражає краса Марії.

Дія друга. Двір гарему хана Гірея. Жінки його безтурботно розважаються. Серед них з'являється Зарема, укохана жінка хана. Чути звуки маршу. Це повертається з походу Гірей. Зарема, радіючи, танцює для нього, але хан думає тільки про Марію. Танець Зареми досягає екстазу, але Гірей, байдужий і холодний, залишає гарем. Зарема в розпачі.

Дія третя. Опочивальня Марії в Бахчисарайському палаці. Марія задумливо перебирає струни арфи, награваючи рідну польську пісню. З'являється Гірей. Його пестощі викликають у дівчини тільки страх. Коли він залишає її, Марія танцює своєрідну елегію. Це спогади про батьківщину, про неповоротні щасливі дні. Стомившись, вона лягає відпочити. Засинає разом з нею і няня. Нечутно прокрадаючись, входить Зарема і наближається до своєї суперниці. В руках у неї кинджал. Марія прокидається і розгублено дивиться на Зарему, не розуміючи, чого вона хоче. Зарема в танці розповідає їй про своє кохання до Гірея. Тепер, коли в гаремі з'явилася Марія, Гірей охолонув до Зареми.

> «Но слушай: если я должна
> Тебе... кинжалом я владею:
> Я близ Кавказа рождена...» —

погрожує Зарема.

Виконуючи погрозу, вона заколює Марію в ту мить, коли до опочивальні входить Гірей. Марія вмирає. Гірей хоче вбити Зарему, але відштовхнувши від себе вбивцю, в глибокому сумі схиляється над тілом коханої.

Дія четверта. Лунають звуки труб. Це з походу повертається військо Гірея. Військові начальники привели нових полонених для поповнення ханського гарему. Але Гірей байдужий до них та їх танців.

Через двір ведуть Зарему на страту. Зарема вірна собі до кінця. Для неї страта— це визволення від страждань. Зарема кидається з башти палацу і розбивається на смерть. Військовий начальник Нуралі, бажаючи розважити Гірея, дає знак татарам почати войовничі танці. Але танці не приносять забуття ханові, і він несподівано припиняє їх.

Епілог. «Фонтан сліз», збудований в пам'ять нещасної Марії.

Біля фонтану Гірей глибоко поринув у свої невеселі думи. З'являється привабливий образ чарівної Марії і раптом зникає. Гірей залишається самотній біля холодного фонтану.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія—**І. Герман, Л. Любімова.** Вацлав, її женихъ — **Я. Додін, П. Плавник.** Князь Адам, батько Марії—**І. Дергаус.** Зарема—**Н. Виноградова.** Гірей—**О. Горохов.** Нуралі — **О. Галкін.** Головний євнух — **І. Дергаус.** Няня — **Л. Столярова.**

У виставі беруть участь також артисти-солісти балету: В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, Л. Любімова, Г. Маслова, Д. Рожинська, В. Семинаренко, Г. Хоменко, Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, І. Трахтенберг та весь ансамбль балету.

Соло в оркестрі: скрипка—**І. Брунштейн,** віолончель—**Е. Хоміцер.**

3 червня

Абонемент сер. «О», талон 4.

Е. Направник

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Постава засл. артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

Народний артист УРСР І. Бронзов в ролі Троєкурова («Дубровський»).

Фото Й. Куперштейна.

1 картина. Збіднілий поміщик Андрій Гаврилович Дубровський зустрічає в своїй садибі Кистенівці сина Володимира. Він розповідає синові про свою сварку з багатим сусідом Троєкуровим. Самодур Троєкуров розпочав проти старого Дубровського судову справу, підкупив суддів. Він хоче привласнити маєток Дубровського.

Володимир пішов на могилу матері. До Кистенівки приїздить Троєкуров. Він повідомляє старого Дубровського, що Кистенівка за рішенням суду відтепер належить йому. Андрій Гаврилович жене його геть. Розгніваний Троєкуров від'їздить. Коли Володимир повертається, батько його вмирає.

2 картина. В день, коли ховали Андрія Гавриловича, до садиби приїздять судовий засідатель та довірений Троєкурова—Шабашкін. Вони оголошують рішення суду. Дворові з погрозами наступають на приїжджих. Володимир стримує своїх людей. Та от він чує в кімнаті свого батька п'яні голоси чиновників; Володимир вирішує помститися і підпалює садибу.

3 картина. Маша Троєкурова з покоївкою Танею та дівчатами збирає в лісі гриби. За кущами притаївся Володимир. Він чує, як Маша каже, що хоче зустрітися з розбійником Дубровським: «Я сказала б йому, що всією душею співчуваю йому. Для мене він

не злочинець». Схвильований Дубровський не дозволяє своїм людям чіпати дівчат. Аж ось люди Дубровського тягнуть десь пійманого Дефоржа, вчителя-француза. Дефорж їде на службу до Троєкурова. Володимир забирає в нього документи і наказує йому їхати назад, а сам з документами Дефоржа поспішає до Троєкурова.

4 картина. В садибі Троєкурова. Дубровський, якого всі вважають за Дефоржа, виховує сина Троєкурова Сашу і навчає співати Машу. Троєкуров приводить князя Верейського, а коли той пішов, каже Маші, що князь просить її руки. Маша відмовляється вийти за князя. Та самодур Троєкуров невблаганний.

5 картина. Парк в маєтку Троєкурова. Святкують заручини Маші з Верейським. З'являється ісправник. Він вистежив Дубровського. Архип попереджує Дубровського про небезпеку, але Володимир хоче побачитися з Машею. Він признається їй у коханні. Маша дуже схвильована. Лунає свист. Це кличуть Володимира його люди. Та він не встигає втекти і, поранений насмерть, вмирає на руках у Маші, яка його кохає.

Артистка Н Ісламова в ролі Маші («Дубровський»).
Фото Й. Куперштейна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Андрій Дубровський—В. Будневич, засл. артист УРСР; **Д. Діссар, П. Скоробагатько.** Володимир Дубровський—**Б. Бутков, В. Совалов.** Маша—**К. Морозова, Н. Ісламова.** Таня— **Л. Колодуб, В. Павленко.** Єгоровна—**Е. Лейтес, О. Носенко.** Архип—**Д. Державін, Б. Малков.** Троєкуров—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Дефорж — **А. Нікітін, В. Хворост.** Шабашкін—**П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Гришка—**П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Антон— **М. Державін, Д. Скоробагатько.** Ісправник—**Г. Коваль, Д. Скоробагатько, І. Вільчур.** Верейський—**Н. Григор'єв, Г. Коваль.** Засідателі—**Г. Коваль, Д. Скоробагатько.** Дами — **О. Носенко, Н. Коротких, С. Смулянська, Н. Лисова.**

Виставу веде **С. Пєтров.**

4 червня

Абонемент сер. «Б», талон 4.

П. Чайковський

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за О. Пушкіним) М. Чайковського.

Диригент — **заслужений артист РРФСР** і нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Постава заслуженого артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник — П. Єршов.

Танці в поставі А. Пірадової.

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Режисер—**Г. Давидов.**

Головний концертмейстер — **Н. Миронович.**

Дія І, картина 1. Петербург. Літній сад. В саду гуляють няньки з дітьми, групи дам і військових.

Сурін розповідає Чекалінському про вчорашню карточну гру. Як завжди, біля картярів знаходився Герман, який всю ніч похмуро стежив за грою інших, але сам не брав у ній участі.

З'являються Герман і граф Томський. Герман закоханий в дівчину, імені якої він не знає. Йому відомо тільки, що вона знатна і тому не може стати йому за дружину.

Князь Єлецький повідомляє друзів, що він одружується. Герман питає, хто його наречена. «Ось вона»—говорить Єлецький, вказуючи на Лізу, що з'явилася в саду в супроводі старої графині, прозваної Піковою Дамою. Ліза—та дівчина, в яку закохався Герман.

«Щасливий день, тебе благословляю!» — говорить Єлецький.

«Нещасний день, тебе я проклинаю!» — вигукує Герман.

Томський розповідає, що в молодості красуня графиня була пристрасною картяркою і одного разу, перебуваючи в Парижі, програлась до останку. Граф Сен-Жермен назвав їй три безпрограшних карти, які і допомогли «московській Венері» повернути своє багатство. Графині пророчать, що їй принесе смерть той, хто, жагуче кохаючи, прийде допитатися в неї про ці карти.

Оповідання Томського справляє сильне враження на Германа. Сад обезлюдів. Починається гроза. Буря не страшить Германа. Він клянеться, що Ліза буде належати йому або він помре.

Картина 2. Кімната Лізи в домі графині. У Лізи зібралися подруги. Ліза і Поліна співають дует: «Вже вечір і хмар затьмарились края»... Поліна виконує сумний романс: «Подруги любії», а далі переходить на російську танцювальну пісню. Гуляння молоді перериває сувора гувернантка: графиня гнівається, час спати.

Залишившись насамоті, Ліза повіряє «цариці ночі» свою таємницю: вона любить Германа. В цю хвилину з'являється Герман. Він признається Лізі в коханні. Спочатку Ліза благає його залишити її, але згодом, скорена силою його почуття, признається, що і вона його кохає.

Дія II, картина 3. Бал у багатого сановника. Єлецький помічає, що Ліза сумна, він просить її довіритися йому. Ліза ухиляється від одвертої розмови. Її не хвилюють благання нареченого—вона байдужа до Єлецького.

Ліза передає Германові ключ від потайних дверей в домі графині: їм треба зустрітися і все вирішити. Пройти до кімнати Лізи треба через спочивальню графині. Герману здається, що сама доля допомагає йому дізнатися про три карти.

Картина 4. Спочивальня графині. Графиня, що повернулася з балу, прогнавши нахлібниць і покоївок, згадує про свою юність, про пишні придворні бали в Парижі.

Раптом з'являється Герман і просить графиню відкрити йому таємницю трьох карт. Старуха мовчить. Герман, погрожуючи пістолетом, вимагає назвати йому три карти. Графиня від страху помирає.

Почувши гомін, Ліза вбігає в спочивальню. Вона бачить мертву графиню і в розпачі вигукує: «Не я тобі була потрібна, а карти!».

Дія III, картина 5. Кімната Германа в казармах. Герман читає листа Лізи. Вона просить його прийти на набережну для розмови.

Згадки про смерть і похорони графині переслідують Германа, як кошмар. Вона весь час ввижається йому і наказує одружитися з Лізою; тоді три карти — трійка, семірка, туз — виграють вряд.

Картина 6. Набережна Неви. Наближається північ. Ліза жде Германа. Ось він приходить. На мить обом здається, що всі страждання минули. Але, охоплений думкою про три карти, Герман одштовхує Лізу і біжить у гральний дім. Ліза кидається в Неву.

Картина 7. Гральний дім. Карточна гра в розпалі. Всі свої ощадження Герман ставить на трійку і виграє. Ставка подвоєна. Друга карта — семірка—знову приносить йому виграш.

Герман у сильному збудженні кидає присутнім виклик зіграти з ним ще раз. Його виклик приймає Єлецький. Третя карта Германа виявляється не тузом, а піковою дамою. Карта бита. Знову з'являється Германові привид графині. Він божеволіє і заколюється.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — **З. Канзбург.** Граф Томський — **І. Бронзов, нар. арт. УРСР; Д. Козинець.** Князь Єлецький—**Н. Григор'ев, А. Магер-**

гут, заслужений артист УРСР. Чекалінський — **П. Калюжний, А. Нікітін.** Сурін — **М. Державін. Н. Малков.** Чаплицький — **М. Державін, В. Хворост.** Нарумов—**Б. Малков, П. Скоробагатько.** Розпорядник — **В. Хворост.** Графиня — **А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Ліза—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова, К. Морозова.** Поліна—**Т. Барбітова.** Маша—**Л. Колодуб, В. Павленко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ

(в 3-й картині)

Прилепа—**В. Павленко.** Міловзор—**О. Носенко.** Златогор—**Д. Козинець.** Амур—Света Саркісянс.

Виставу веде **С. Петров.**

---

5 (вранці) червня

П. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЕГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент—**П. Баленко.**

Режисер—**П. Давидов.**

Капітальне поновлення худ. оформлення художника **І. Портнова.**

Сценічна редакція **В. Будневича,** засл. арт. УРСР.

Хормейстер—**Б. Шамович.**

Танці в поставі **В. Нікітіна.**

Головний концертмейстер—**Н. Миронович;** концертмейстери: **В. Горницька, К. Смулянська, В. Фіалковська, Л. Хорошухіна, О. Обухова.**

У поміщиці Ларіної — дві дочки: весела й пустотлива Ольга та замріяна, мовчазна Татьяна. В Ольгу закоханий молодий сусід Ларіних—поет Ленський. Він приїздить до Ларіних разом із своїм другом Онегіним. Побачивши Онегіна, Татьяна впізнала в ньому героя своїх мрій.

Минає недовгий час, і Татьяна пише Онегіну листа, в якому признається, що покохала його навіки.

Онегіна не здивував лист Татьяни: такі листи він одержував не раз. Приїхавши на побачення з Татьяною, він читає їй проповідь про те, що він не створений для щастя. Мовчки, низько схиливши голову, вислухує його Татьяна.

Бал у Ларіних. Онегін, розсердившись на Ленського за те, що той привіз його на цей нудний бал, вирішує помститися другові і починає залицятися до Ольги. Дівчина, жартуючи, викликає в серці Ленського ревнощі, і той починає сварку з Онегіним. Сварка закінчується викликом на дуель.

Наступного дня вранці недавні друзі зустрічаються з пістолетами. Онегін відчуває, що зайшов у своєму жарті надто далеко. Ленський так само згадує свою дружбу з Онегіним, але ніхто з них перший не простягає руки. Починається дуель. Лунає постріл, і Ленський падає мертвий.

Минуло кілька років. Онегін, повернувшися з далекої мандрівки, потрапляє на бал до свого старого приятеля князя Греміна. Тут він зустрічає Татьяну. Виявляється, що Татьяна стала княгинею Греміною. Вона теж упізнає Онегіна.

Онегін приходить до Татьяни. Упавши перед нею на коліна, він благає її покинути князя і піти з ним. Татьяна не приховує, що любить Онегіна, але з гідністю відповідає йому, що належить іншому і зрадити йому не може. З словами «прощай навіки!» Татьяна залишає Онегіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна — **В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова, Т. Літінська.** Татьяна—**В. Венецька, Т. Літінська, К. Морозова.** Ольга—**Т. Барбітова, О. Носенко.** Няня — **А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес; О. Носенко.** Тріке—**А. Нікітін, В. Хворост.** Онегін — **М. Григор'єв, Д. Козинець.** Ленський — **Б. Бутков, В. Совалов.** Гремін — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **П. Скоробагатько.** Ротний—**Г. Коваль.** Зарецький—**М. Державін, Б. Малков.**

Виставу веде **С. Петров.**

8 червня

Абонемент сер. «М», талон 4.

С. Гулак-Артемовський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Диригент—**П. Баленко.**
Режисер—**Г. Давидов.**
Художник—**І. Портнов.**
Хормейстер—**Б. Шамович.**
Танці в поставі **П. Плавника** та **О. Галкіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась — **М. Державін, Д. Діссар.** Одарка—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР. Оксана — **О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Л. Колодуб, К. Морозова.** Андрій—**В. Совалов.** Султан — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **М. Григор'єв, Г. Коваль, Д. Козинець, А. Магергут,** заслуж. арт. УРСР. Імам — **Б. Малков, Д. Скоробагатько.** Селім-Ага—**П. Калюжний, А. Нікітін.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, Г. Водовозов, О. Галкін, М. Горпиненко, І. Дергаус, Я. Додін, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Плавник, Г. Хоменко** та весь ансамбль балету.

---

9 червня

Абонемент сер. «Ж», талон 4.

Дж. Пуччіні

ЧІО-ЧІО-САН

(МАДАМ БЕТТЕРФЛЕЙ)

Опера на 3 дії.

Переклад **Арбатова.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **М. Терещенка.**

Художник **Л. Горєвой.**

Хормейстер Є. Мариківський.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Чіо-Чіо-Сан, прозвана мадам Беттерфлей—**О. Виноградова,** заслужена артистка УРСР; **К. Морозова, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Сузукі, її служниця—**Е. Лейтес, О. Носенко.** Пінкертон, лейтенант американського флоту — **Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов.** Шарплес, консул США в Нагасакі—**М. Григор'єв, Г. Коваль, Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Горо, сват—**П. Калюжний, О. Нікітін.** Комісар, державний урядовець—**М. Григор'єв, Г. Коваль.** Кет Пінкертон — **О. Носенко.** Принц Ямадорі—**М. Григор'єв, П. Строганов, В. Хворост.** Бонза, дядько Чіо-Чіо-Сан—**М. Державін, Б. Малков.**

Виставу веде **С. Петров.**

Місце дії—Нагасакі в Японії. Час дії—кінець XIX сторіччя.

---

10 червня

Абонемент сер. «З», талон 4.

М. Лисенко, І. Котляревський

НАТАЛКА-ПОЛТАВКА

Опера на 3 дії.

Диригент—П. Баленко.
Режисер—Г. Давидов.
Художники: **Л. Горєвой, І. Портнов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Наталка—**О. Виноградова,** засл. артистка УРСР. Терпелиха—**А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Петро—**Б. Бутков, В. Совалов.** Микола—**А. Магергут,** засл. арт. УРСР; **Г. Коваль, Д. Козинець.** Возний — **П. Калюжний, О. Нікітін.** Виборний—**Д. Діссар, Д. Державін, Ф. Курочкін, П. Скоробагатько.**

Виставу веде **С. Петров.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

1 червня

А. Барянов

ПО ТОЙ БІК

П'еса на 4 дії

Переклад І. Беркуна та С. Ковганюка.

Постава режисерів **Л. Кіншиної** та **М. Ошеровського.**
Художне оформлення **С. Йоффе.**
Музичне оформлення **М. Каневського.**
Балетмейстер — **В. Нікітін.**
Хореограф — **Е. Рабинович.**
Концертмейстер — **Є. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Генерал-майор Батурін, начальник розвідуправління штабу фронту — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Майор Ігнатьев, офіцер військової розвідки — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Лейтенант Миколаєва (вона ж Драгоєва), молодший офіцер розвідки — **Г. Гончарова, Є. Петрова,** народна артистка УРСР. Ад'ютант генерал-майора Батуріна — **М. Микитенко.** Радянські бійці — **В. Бережний, В. Лавров, О. Онофрієнко, Г. Чорний.** Болдирев Володимир, в'язень— **І. Костюченко, Г. Сичук.** Мудзімура, полковник генерального штабу одного з відділів японської військової місії в Харбіні — **С. Верхацький, Г. Козаченко,** засл. артист УРСР. Сугіяма, офіцер японської військової місії — **В. Мизиненко.** Фурута, офіцер японської військової місії— **І. Гавришко, В. Лавров.** Літня японка — **Н. Рантіс.** Молода японка — **Т. Давидова.** Пржедецький, білоемігрант, співробітник японської розвідки — **М. Волошин.** Кислов, білогвардійський генерал—**О. Романенко.** Федосеєв, особистий ординарець генерала Кислова—**М. Кірін.** Біляєва Катя, емігрантка — **О. Валуєва, Ю. Фоміна.** Нєцвєтаєв, співробітник японської військової місії — **С. Кошачевський.** Мансуров, співробітник японської військової місії — **Г. Снегірьов.** Лаврова Інна, емігрантка — **Я. Косаківна.** Невідомий відвідувач—**Ю. Тітов.** Стрельнікова Лола, танцюристка в ресторані — **О. Тимофієнко, З. Біляєва.**

Дія відбувається в березні—серпні 1945 р.

Виставу веде — **Р. Хмара.**

3, 10 червня

Дж. Гоу і А. д'Юссо

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'еса на 3 дії.

Переклад **В. Владка**

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Норда.**

Художник — **Л. Альшиць.**

Режисер-асистент—**М. Ошеровський.**

Музичне оформлення **М. Каневського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка - покоївка — **А. Калішевська, Ю. Фоміна.** Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Елсуорт Ленгдон, сенатор—**І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; **О. Романенко.** Дженевра Ленгдон, його молодша дочка—

П. Куманченко, засл. арт. УРСР. Аліса Ленгдон — **Н. Герасімова, В. Чистякова,** народн. артистка УРСР та УзРСР. Гоуард Меррік, письменник — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **М. Волошин.** Рой Максуелл, юрист — **С. Верхацький, І. Костюченко.** Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни—**С. Кошачевський.** Серкін, шеріф—**О. Немзер, О. Подорожній.** Чак Уоррен — **М. Микитенко.** Айзі—**В. Бондаренко.**

Виставу веде пом. режисера Р. Хмара.

4, 5, 6, 7, 8, 9 червня

В. Собко

ЗА ДРУГИМ ФРОНТОМ

П'єса на 4 дії.

Постава лауреата Сталінської премії, нар. арт. УРСР **Л. Дубовика.**

Режисер — **В. Воронов.**

Художник — лауреат Сталінської премії **В. Греченко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Таня—**О. Глєбова, Р. Колосова.** Джен — **Н. Герасімова, О. Тимофієнко.** Енн—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР. Кросбі—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Гібсон—**О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Рандольф—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Страуфорд — **В. Бондаренко.** Марков—**О. Романенко.** Марі Клер—**С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Марія—**Н. Рантіс.** Негр—**М. Волошин.** Жанна—**О. Тимофієнко.** Богушева—**Д. Миргород.** Station Станіслава—**Я. Косаківна.** Вацлава—**С. Лор.** Крамер—**О. Немзер.** Слуга—**А. Макаренко.** Офіцер—**Г. Снєгірьов.** Кореспондент—**М. Микитенко.**

Ув'язнені — **З. Біляєва, Г. Гончарова, Т. Давидова, Т. Довженко, А. Калішевська, Р. Кіріна, М. Коржова, О. Літвінова, О. Слезнак, Н. Хомова, В. Худякова.**

Солдати — **С. Арлюк, О. Онофренко, Р. Рубанович, Г. Чорний.**

ГАСТРОЛИ

ЦЕНТРАЛЬНОГО ТЕАТРА КРАСНОЙ АРМИИ

В ПОМЕЩЕНИИ:

Государственного ордена Ленина Академического Украинского драматического театра им. Т. Г. Шевченко (Сумская ул., 9).

Государственного Украинского театра Музыкальной Комедии (ул. Карла Маркса, 28)

Открыта предварительная продажа билетов в кассах театров.

Державний ордена Леніна Академічний Український Драматичний театр імені Т. Г. Шевченка

ПУШКІНСЬКА ВИСТАВА

Лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР І. Мар'яненко в ролі Барона («Скупий рицар»).

Фото М. Савченка.

Нар. арт. УРСР та УзРСР В. Чистякова в ролі Лаури («Кам'яний гість»).

Фото М. Савченка.

Державний ордена Леніна Академічний Український Драматичний театр імені Т. Г. Шевченка

ПУШКІНСЬКА ВИСТАВА

Артист В. Стеценко в ролі Герцога. (Кам'яний гість»).

Фото М. Савченка.

Артист О. Немзер в ролі Командора. (Кам'яний гість»).

Фото М. Савченка.

Харьковский Государственный русский драматический театр им. А. С. Пушкина

ПУШКИНСКИЙ СПЕКТАКЛЬ

Нар. арт. УССР А. Воронович в роли Донны Анны и арт. К. Михайлов в роли Дон Жуана. («Каменный гость»).

КРЫМСКИЙ ОБЛАСТНОЙ ДРАМ. ТЕАТР им. А. М. ГОРЬКОГО

1, 9 июня

А. Горький

ВАРВАРЫ

Пьеса в 4 действиях.

Постановка режиссера **Е. Свободина.**

Оформление главного художника **П. Егорова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Черкун Егор Петрович, инженер—**Л. Риттер,** засл. арт. РСФСР. Анна Федоровна, его жена—**Р. Алексеева.** Цыганов Сергей Николаевич, инженер—**Н. Налигацкий.** Богаевская Татьяна Николаевна—**Е. Больцевич, М. Долинская.** Лидия Павловна, ее племянница—**А. Вольская, З. Свидунович.** Редозубов Василий Иванович, городской голова—**А. Суханов,** засл. арт. РСФСР. Гриша, Катя его дети—**С. Морозов, Н. Прохорова, Л. Степовая.** Притыкин Архип Фомич, купец-лесопромышленник—**Н. Янельский.** Притыкина Пелагея Ивановна, его жена—**Е. Потоцкая.** Монахов Маврикий Осипович, акцизный надзиратель—**Г. Карпей.** Монахова Надежда Поликарповна, его жена—**К. Светланова.** Головастиков Павлин Савельевич, мещанин—**О. Макаров.** Дробязгин, служит в казначействе—**Ю. Нестеров.** Доктор Макаров—**С. Адолин, Ф. Балабан.** Веселкина, дочь почтмейстера—**З. Дружинина.** Исправник—**С. Петровский,** нар. арт. СО. АССР; **Н. Попов.** Дунькин муж, личность неопределенная—**А. Стрепетов.** Ивакин, садовник и пчеловод—**И. Сакк.** Лукин Степан, его племянник — **Б. Волкович, И. Гринько.** Гогин Матвей, деревенский парень—**Ю. Жаботенко, В. Черемисинов.** Степа, горничная Черкуна—**С. Суханова.** Ефим, рабочий Ивакина—**Л. Чистилин.**

Ведет спектакль пом. режиссера **В. Памфилов.**

3, 5 июня

А. Васильев и Л. Эльстон

АКТЕРЫ

Драма в 4 действ., 10 картинах.

Постановка режиссера **Л. Эльстона.**
Оформление художника **П. Егорова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Ларышев Николай Андреевич, художник—**Г. Карпей.** Оболенский Яков Наумович, артист—**П. Макаров.** Донцевич Анатолий Степанович, артист—**Н. Налигацкий, Н. Янельский.** Перевалова Александра Викторовна, артистка—**Н. Прохорова.** Добронравов Дмитрий Александрович, артист — **П. Лимонов.** Якорева Зоя Петровна, артистка, его жена—**Р. Алексеева.** Кочетов Николай Игнатьевич, машинист сцены—**Ю. Жаботенко.** Осетров Илья (Илюша), портной театра—**С. Карникола.** Екимова Екатерина Яковлевна, костюмерша—**А. Мухитдинова.** Алеша Екимов, ее сын—ученик Ларышева—**А. Бланк.** Уразов (Лука) подпольщик—**А. Ильвовский.** Прасковья Егоровна, мать Екимовой—**Е. Больцевич.** Глушко Андрей, снайпер сержант — **С. Морозов.** Фрикин Николай Федорович, бывший артист театра—**А. Стрепетов.** Валя—**В. Тяпкина.** Лида—**С. Суханова.** Зина—**Л. Степовая.** Сережа—**Б. Волкович,** студийцы. Ибрагим Багиров, крымский татарин — **Н. Попов, В. Черемесинов.** Винц, начальник гестапо—**С. Адолин.** Маурах, лейтенант германской армии — **Ю. Нестеров.** Немецкий офицер—**Л. Кислуха.** Немецкий ефрейтор—**А. Коляда.**

Действие происходит в Крыму.

Время действия 1941—1944 гг.

2, 4 июня

В. Шекспир

ОТЕЛЛО

ВЕНЕЦИАНСКИЙ МАВР

Трагедия в 4 действиях.

Перевод **П. Вейнберга.**

Постановка режиссера **М. Рахманова.** Оформление художника **А. Житомирского.** Музыка из произведений **Дж. Верди.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Отелло, генерал, мавр — **Л. Риттер**, засл. арт. РСФСР. Кассио, его лейтенант — **И. Гринько, Л. Кислуха.** Яго, его поручик— Н. Налигацкий. Брабанцио, сенатор—**А. Суханов**, засл. арт. РСФСР. Дездемона, дочь Брабанцио и жена Отелло—**Н. Прохорова.** Эмилия, жена Яго—**А. Вольская.** Родриго, венецианский дворянин—**С. Морозов, Ю. Нестеров.** Монтано, предшественник Отелло в управлении Кипром—**Н. Попов.** Лудовико, родственник Брабанцио—**В. Волкович.** Грациано, брат Брабанцио—**П. Бучин.** Бьянка, куртизанка, любовница Кассио—**В. Тяпкина.** Дож Венеции—**О. Макаров.** 1-й сенатор — **Н. Янельский.** 2-й сенатор — **А. Стрепетов.** 3-й сенатор — **И. Гринько, Л. Кислуха.** 4-й сенатор—**С. Морозов, Ю. Нестеров.** Герольд—**Б. Волкович,** Гонец—**Б. Далматов.** 1-й офицер— **Б. Жаботенко.** 2-й офицер — **А. Воронин.** 3-й офицер—**А. Коляда.**

Первое действие происходит в Венеции, остальные — на Кипре.

Ведет спектакль пом. режиссера **С. Туманная.**

5 (утром, днем) июня

В. Любимова

СНЕЖОК

Пьеса в 3 действ., 6 картинах

Постановка режиссера **Е. Свободина.**

Оформление главного художника театра **П. Егорова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Томсон, директор школы — **Г. Карпей.** Джек Такер, учитель биологии и классный наставник — **Ю. Нестеров.** Мисс Феллер, учительница истории—**Е. Потоцкая.** Мисс Джун, учительница—**З. Свидунович.** Генри Бидл, богатый предприниматель—**Н. Янельский.** Анджела Бидл, его дочь—**Л. Степовая,** (учен.). Дик, по прозвищу «Снежок»— **Л. Кислуха,** (учен.). Чарли по кличке «Буч» — **С. Карникола,** (учен.). Джон — **Б. Волкович,** (учен.). Бетти — **А. Бланк,** (учен.). Мэри — **Л. Привалова,** (учен.). Дэви—**А. Коляда,** (учен.). Джейн—**Е. Жакулина,** (учен.). Марджери — **Л. Здорова,** (учен.). Тонни—**Г. Репникова,** (учен.), вспомогат. состав. Блейк, отец Джона—**Н. Попов.** Констебль—**В. Черемисинов.** 1 и 2 полисмены — вспомог. состав.

Действие происходит в небольшом городе Северной Америки после войны.

Ведет спектакль **С. Туманная.**

6 июня

А. Островский

НЕ БЫЛО НИ ГРОША, ДА ВДРУГ АЛТЫН

Комедия в 5 действиях.

Постановка режиссера **М. Рахманова.** Художник **А. Казаков.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Михей Михеич Крутицкий, отставной чиновник—**П. Лимонов.** Анна Тихоновна, его жена—**М. Корсунская.** Настя, племянница Крутицкого—**Н. Прохорова.** Домна Евстигнеевна Мигачева, мещанка—**Е. Больцевич.** Елеся, ее сын—**С. Морозов.** Истукарий Лупыч Епишкин, купец-лавочник—**А. Суханов,** засл. арт. РСФСР. Фетинья Мироновна, его жена—**А. Мухитдинова.** Лариса, их дочь— **Р. Алексеева.** Модест Григорьевич Баклушин, молодой человек—**А. Воронин, Л. Кислуха.** Петрович, мелкий стряпчий из мещан—**О. Макаров.** Разновесов, солидная личность—**Ф. Балабан, Н. Попов.** Тигрий Львович Лютов, квартальный—**П. Бучин, Ю. Жаботенко.** 1-й булочник—**Л. Чистилин.** 2-й булочник—**А. Коляда.**

Антракты после 1-го и 3-го действий.

Ведет спектакль пом. режиссера **В. Памфилов.**

7 июня

П. Павленко, лауреат Сталинской премии

СЧАСТЬЕ

Пьеса в 4 действиях, 10 картинах.

Сценический вариант лаурета Сталинской премии **П. Павленко** и **С. Родзинского**. Постановка режиссера **Е. Свободина.** Художник **А. Житомирский.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Воропаев Алексей Вениаминович, демобилизованный полковник—**Л. Риттер,** засл. арт. РСФСР. Горева Александра Ивановна—**З. Дружинина, З. Свидунович**. Лена Журина—**Н. Прохорова.** Корытов Геннадий Александрович, секретарь Райкома—**Н. Попов.** Васютин, секретарь Обкома—**Н. Налигацкий.** Городцов—**П. Лимонов.** Огарнова Варвара — **А. Вольская.** Огарнов Виктор — **А. Стрепетов.** Поднебеско Юрий—**Б. Волкович.** Поднебеско Наташа—**Л. Рыбоследова, Л. Степовая,** (колхозники). Боярышников — **В. Черемисинов,** Комков, врач—**Н. Янельский.** Журина Софья Ивановна, мать Лены—**Е. Больцевич.** Лена Твороженкова — **А. Бланк, Л. Привалова,** (всп. состав). Председатель колхоза—**П. Бучин.** Романенко Роман Ильич, генерал — **С. Адолин, Ф. Балабан.** Приезжий военный—**И. Сакк.** Моряк на набережной — **Ю. Жаботенко.** Связист в кожаной куртке—**Ю. Нестеров.**

Засл. арт. РСФСР Л. Риттер в роли Воропаева.
(«Счастье»)

Арт. А. Вольская в роли Огарновой Варвары.
(«Счастье»)

1-я колхозница—**А. Мухитдинова.** 2-я колхозница—**С. Суханова.** Колхозники-переселенцы—**В. Петровский, В. Тяпкина, Л. Чистилин** и вспомогательный состав театра.

Ведет спектакль пом. режиссера **В. Памфилов.**

8 июня

П. Кальдерон

ДАМА-НЕВИДИМКА

Пьеса в 3 действиях.

Перевод с испанского **Т. Щепкиной-Куперник.**

Постановка **Н. Налигацкого.**

Художник **А. Казаков.**

Музыка **И. Мондруса.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Дон Мануэль — **Н. Налигацкий.** Дон Луис — **Б. Волкович, А. Стрепетов.** Дон Жуан—**Н. Янельский.** Донья Анхелла — **А. Вольская.** Донья Беатрис—**В. Тяпкина.** Косме, слуга—**А Карпей.** Исабель, служанка—**А. Бланк, З. Дружинина.** Родриго, слуга—**Ю.** Жаботенко. Мажордом—**И. Сакк.** Слуги и служанки — вспомогательный состав театра.

Действие происходит в Мадриде.

Ведет спектакль пом. режиссера **С. Туманная.**

10 июня

А. Софронов, лауреат Сталинской премии

КАРЬЕРА БЕКЕТОВА

Комедия в 4 действиях, 5 картинах.

Постановка режиссера **М. Рахманова.**

Художник **А. Казаков.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Привалов Сергей Иванович, директор завода самоходных комбайнов—**С. Адолин.** Таня, его дочь, студентка—**В. Тяпкина.** Бекетов Илларион Николаевич, главный инженер завода—**Г. Карпей.** Бекетова Мария, его жена—**К. Светланова.** Юрий, его сын, студент—**Л. Кислуха.** Шатров, работник министерства—**Н. Янельский.** Кутасин Андрей Данилович, работник Обкома ВКП(б) — **П. Лимонов.** Мухин Иван Серафимович, инженер—**Ю. Нестеров.** Саша, его сын, студент—**А. Коляда.** Балюрка Василий, студент—**Б. Волкович, А. Воронин.** Звенигородская Анна Романовна, секретарь директора—**А. Вольская, Н. Шелехова,** засл. арт. ГрузССР. Остроушко Захар Ефимович, комендант заводоуправления — **П. Бучин, С. Морозов.** Степанида, няня у Бекетовых—**Е. Больцевич, Е. Потоцкая.** Яша, монтер — **Ю. Жаботенко.** Паша, монтер—**Л. Рыбоследова.**

Действие происходит в одном из южных городов в наши дни.

Ведет спектакль пом. режиссера **С. Туманная.**

Засл. арт. РСФСР **Л. Риттер** в роли Отелло.

Гастроли КРЫМСКОГО ОБЛАСТНОГО ДРАМАТИЧЕСКОГО ТЕАТРА им. А. М. ГОРЬКОГО

Крымский государственный драматический театр им. А. М. Горького с большой радостью принял предложение о приезде на летние гастроли в г. Харьков.

Наш театр существует 28 лет. За эти годы спектакли театра получили признание не только со стороны крымской общественности. Ежегодно театр выезжает на гастроли в города всесоюзной здравницы — Ялту, Евпаторию и др. курорты Крыма, куда с'езжаются со всех концов страны лучшие люди нашей Советской Родины. Таким образом наш театр каждое лето как бы отчитывается перед ответственной и требовательной аудиторией, представляющей всю страну.

В последние годы, после освобождения Крыма от немецких оккупантов, наш театр усиленно работал над осуществлением лучших пьес советской и классической драматургии.

При составлении репертуара на гастроли мы ставили целью как можно полнее отобразить творческое идейно-художественное лицо театра. Поэтому в репертуар включены имевшие успех у зрителя спектакли прошлых лет, а также лучшие постановки заканчивающегося сезона этого года.

В репертуар гастролей включены пьесы лауреатов Сталинской премии: П. Павленко «Счастье», Н. Вирты «Заговор обреченных», А. Софронова «Карьера Бекетова», А. Барянова «На той стороне», а также пьеса Л. Эльстона и А. Васильева «Актеры» («Неизвестные солдаты»), написанная в стенах самого театра.

Классические произведения будут представлены двумя замечательными трагедиями В. Шекспира «Отелло» и «Ромео и Джульетта», комедией А. Н. Островского «Не было ни гроша, да вдруг алтын», комедией П. Кальдерона «Дама-невидимка» и пьесой «Варвары» А. М. Горького, чье имя носит наш театр.

Уделяя большое внимание молодежному и юному зрителю, наш театр систематически включает в свой репертуар специальные пьесы для юношества и молодежи. В Харькове мы покажем спектакль «Снежок» (пьеса В. Любимовой, удостоенная Сталинской премии) и комедию А. Н. Островского «Женитьба Бальзаминова».

На гастроли театр выезжает в полном составе. В перечисленных спектаклях харьковчане увидят заслуженных артистов РСФСР т.т. Риттера Л. Н., Суханова А. С., засл. арт. Груз. ССР т. Шелехову Н. Ф., артистов т.т. Адолина С. А., Алексееву Р. И., Балабана Ф. В., Вольскую А. М., Дружинину З. А., Карпея Г. А., Лимонова П. Г., Морозова С. П., Налигацкого Н. С., Потоцкую Е. И., Прохорову М. М., Светланову К. Н., Свидунович З. В., Стрепетова А. Ф., Янельского Н. Ф. и других.

Спектакли идут в постановке режиссеров Л. М. Эльстона, М. Д. Рахманова и Е. В. Свободина, оформления художников П. Д. Егорова, А. И. Казакова и А. М. Житомирского.

Гастроли нашего театра в Харькове начнутся в первых числах июня и продлятся один месяц.

Встреча с требовательными зрителями одного из крупнейших культурных центров нашего Союза налагает на наш коллектив большую ответственность и явится для нас серьезной творческой проверкой.

Мы надеемся, что эта встреча принесет взаимную пользу и нашему театру и Харьковскому государственному русскому театру им. А. С. Пушкина, приезжающему в этом году в обмен с нами на гастроли в г. Симферополь и другие города Крыма.

Гл. режиссер Крымского государственного драматического театра им. А. М. Горького.

Л. Эльстон.

Відповідальний редактор З. СМОКТІЙ
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 08321. Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 476. Тираж 1500.

ПОЛЬЗУЙТЕСЬ

ВОЗДУШНЫМ СООБЩЕНИЕМ!

ХАРЬКОВСКИЙ АЭРОПОРТ доводит до Вашего сведения, что с открытием весенне-летней навигации начались регулярные перевозки пассажиров, багажа, грузов и почты по всем воздушным линиям Советского Союза в неограниченном количестве.

Быстрота воздушного сообщения вполне компенсирует разницу в тарифах железнодорожного и воздушного сообщения, сокращая расходы в пути и сроки доставки грузов.

Продолжительность пути и стоимость перевозки самолетом и поездом:

МАРШРУТЫ	Время в пути		Стоимость билета		Стоимость 1 кг.	
	Самолетом	Поездом	Скоростным самолетом	Поездом, мягкий вагон	Багажа	Груза
	час. мин.	час. мин.	руб. коп.	руб. коп.	руб. коп.	руб. коп.
Харьков—Адлер	3—55	38—08	280	231—20	3—40	2—00
„ Баку	9—20	72—10	410	302—45	5—35	3—15
„ Ворошиловград	1—15	18—58	135	100—20	1—20	0—90
„ Днепропетровск	0—55	9—30	85	88—05	1—10	0—65
„ Жданов	2—50	18—00	135	129—10	1—95	1—15
„ Запорожье	1—50	10—30	100	115—15	1—30	0—75
„ Киев	1—55	16—38	155	125—65	1—95	1—15
„ Краснодар	4—15	34—00	215	176—20	2—40	1—90
„ Куйбышев	5—40	66—30	330	220—70	3—65	2—90
„ Ленинград	6—10	46—55	90	258—15	4—35	3—35
„ Львов	4—50	39—40	305	208—30	3—35	2—70
„ Москва	2—10	20—05	195	172—40	2—90	1—70
„ Мин. Воды	4—30	31—08	250	220—25	3—05	1—80
„ Одесса	3—25	33—50	255	176—20	3—15	1—90
„ Ростов	1—50	18—08	130	129—10	1—60	0—95
„ Саратов	3—20	45—16	230	187—25	2—55	2—05
„ Симферополь	2—35	19—20	190	161—90	2—40	1—40
„ Сталино	1—05	12—45	90	110—00	1—10	0—65
„ Свердловск	9—20	90—20	470	310—50	5—70	4—55
„ Тбилиси	6—00	54—10	405	293—40	5—35	3—15

Ручная кладь до 10 кг. перевозится бесплатно, а сверх этого веса оплачивается по тарифу.

ПРОДАЖА БИЛЕТОВ на самолеты производится в городском агентстве АЭРОПОРТА, пл. Тевелева, 22 и в самом Аэропорту, в гостинице „Интурист", городской станции, при вокзале железной дороги, а также доставка билетов на дом.

Заказы принимаются по телефону **3-13-41**.

ВОЕННОСЛУЖАЩИЕ могут приобретать билеты на самолеты по железнодорожным требованиям с доплатой разницы тарифа.

Ціна 2 крб.